

af Lovforflagets Regel; men jeg tror ikke, at dette Forhold har faa overordentlig stor praktift Betydning. Det er ganffe vift kommet frem ved en Anordning af en bestemt Branche indenfor Handelen. Jeg ftal gøre opmærkfom paa, at det ikke maa være os alene, fom gaa ind paa det; det maa gælde for vedkommende Hjemland, andre Lande i Europa. Det er et internationalt Forhold, der ftal ordnes; Tømmerhandel fra Sverige og Norge er en virkelig international Handel. Vi have altsaa her ikke indrømmet andet, end hvad andre have indrømmet; det kan ikke genere. Underledes vilde det være, hvis man imødefom Begæringen om en „Meterfød“, det er en teoretift Umulighed overfor den Maade, hvorpaa Lovforflaget er bygget; jeg er enig med Udvalget i, at det kan man ikke gaa ind paa.

Der foreligger endelig et Forflag af det ærede Medlem fra Kjøbenhavn (Det. Hansen), fom er blevet meget udførlig motiveret, og det ærede Medlem begyndte da med at fige, at det egentlig var Indenrigsministerens tidligere Udtalelfer, fom i hvert Fald til Dels havde foranlediget det ærede Medlem til at komme og stille dette Forflag. Hvis jeg har ledet det ærede Medlem ind paa den Vej, han har betraadt i Endringsforflaget, gør det mig meget ondt. Jeg vedtender mig i øvrigt, hvad der ogsaa er udtalt af andre ærede Medlemmer her i Landftinget, at der i og for fig ikke kan siges noget mod, at man i Parentes og ved Siden af opfører nogle danske Benaevnelser, naar man gør det paa en Maade, fom er gavnlig og betegnende; det vedtender jeg mig, og jeg vedtender mig, at naar man beholder de fremmede Hovedbenaevnelser, faa gør det ikke noget, om man onfter ved Siden af at fætte andre Benaevnelser, hvortil Foreftillingen kan knytte fig; men det ærede Medlems Forflag fraraader jeg indtændig at gaa ind paa. Det ærede Medlem sagde, at hans Forflag er simpelt, betegnende og naturligt. Det er en meget stor Ros at give et Forflag, og jeg vil fige, at havde straks andre kunnet fe, eller efter en nærmere Overvejelse kunnet komme til den Erkendelse, at Forflaget var faa simpelt, betegnende og naturligt, faa havde der næppe været Grund for det ærede Medlem til at gaa faa højt op i Motiveringen af Forflaget, fom Tilfældet blev. Det ærede Medlem har dog vift haft en Følelse af, at der her trængtes til en Begrundelse, og Begrundelse blev der ikke sparet paa. Der var sanitære, nationale og civilifatoriske Hindringer mod, at Lovforflaget med de fremmede Navne vedtoges; det vilde virke fom Baciller, hvis man be-

holdt disse fremmede Navne i Lovforflaget. Derfor er det underligt, at det ærede Medlem ikke vil gaa et Skridt videre; i Endringsforflaget ere de fremmede Navne jo bibeholdte og andre fattede ved Siden af; altsaa rent forførdelige kunne disse Baciller ikke være, naar man dog beholder dem i Lovforflaget, ellers maatte man fjerne dem af Lovforflaget og vel ud af Landet. Det nationale Hensyn er det, at man værner Sproget og ikke fører fremmed Sprog ind i Lovforflaget; man ftal ikke tale fremmede Sprog. Men faa forftaar jeg ikke, hvorfor det ærede Medlem taler faa meget Latin selv. Et Udtryk, f. Eks. internationalt Commercium, kunde det gerne være, at et eller andet Medlem ikke forftod. Det, at fremmed Sprog ikke maa benyttes indenfor Lovforflag, det maa gælde i Tale, ligefom det gælder i Lovsproget. — Det civilifatoriske Hensyn var det artigfte for mig; det vil nemlig betegne en Tilbagegang hos os, hvis man ikke fit disse Benaevnelser ud af Loven, eller rettede, hvis man ikke beholdt de gamle Benaevnelser, vi have i Maale- og Vejematerien. Vi ftulle beholde de gamle Benaevnelser; selv om de ikke foresalbe mere i Vej- og Maalematerien, ere de dog i Sproget. Det kan flet ikke nytte det ærede Medlem, naar han gaar ind paa Meterstyfemet, at faa andre Benaevnelser; desuagtet falder der en Del Ord ud af Sproget. Konsekvensen maatte da være ikke at stemme for Meterstyfemet. Jeg antager, at de andre Lande, fom have antaget Meterstyfemet, have maattet give Afkald paa enkelte Ord; jeg veed ikke, om Tydfkland, Sverige eller Norge ved at gaa ind derpaa ere gaaede et Skridt tilbage i Civilifation; jeg har hidtil ikke troet det, maafte er det Tilfældet; men faa ftulder det ærede Medlem dog at paavife, om man virkelig kan fige det for Alvor. — Saa sagde det ærede Medlem — og det ærede Medlem er jo ikke fparjom i sine Udtryk — at man vilde indføre disse fremmede Benaevnelser med Bold og Magt. Jeg tror dog ikke, at man kan kalde det at indføre det med Bold og Magt, da det jo ikke vil blive gennemført, med mindre Lovgivningsmagten bliver enig om at føre det igennem. Man kan da ikke kalde det for indført med Bold og Magt, fom kun kan blive udført efter en af Rigsdagen vedtagen og af Kongen ftadfæftet Lov. — Endvidere sagde det ærede Medlem, at hvis det var tydfte Benaevnelser, faa havde det stillet fig anderledes. Ja, det ærede Medlem kan jo gerne fige, at hvis der var indført andre Benaevnelser, tagne fra Tydfk eller et andet Sprog, fom man kun havde taget, fordi et